

szczytu uzupełniona w kolejnym stuleciu – co dało w sumie mieszany styl gotycko-renesansowy. W 3/5 swojej wielkości była wysunięta poza obręb murów obronnych. Brama ta powstała w miejscu istniejącego wcześniej obiektu o podobnym przeznaczeniu – powstałego w 1300 r. Po pożarze w 1658 r. obniżono korpus obiektu i później bramę nakryto czterospadowym dachem z sygnaturą. Wąskie otwory strzelnicze obu kondygnacji zastąpiono szerszymi okienkami co zmniejszyło pierwotną architekturę gotycką. Obecnie w obiekcie znajduje się Muzeum Ziemi Gryfickiej i Galeria Brama.

Brama Kamienna (dawniej zwana Młyńską) – położona przy północnej części Starego Miasta, na drodze w kierunku Trzebiatowa. Pierwsza wzmianka o bramie pochodzi z 1333 r. W XV w. brama Kamienna została rozbudowana, jednak w wyniku pożaru (XVII w.) szczyty budowli uległy zniszczeniu. Brama ta posiada 98 m² powierzchni i 1078 m³ kubatury. Podobnie jak brama Wysoka w 3/5 swojej powierzchni była wysunięta poza linię murów obronnych. W XVI w. do pierwotnej bryły dodano elementy renesansowe m.in. gzymsy, szczyty i pilastry, okno o rustykowym obramowaniu, a także tarczę zegarową umieszczoną od strony rynek. Po rewitalizacji zabytków obiekt został przeznaczony na Dom Pracy Twórczej. Znajduje się tam również hotel z 16 miejscami noclegowymi.

Baszta Prochowa – obiekt znajdujący się nad rzeką Regą, w północno-wschodniej części dawnych obwarowań, gdzie spełniała funkcję wieży strzelniczej. Baszta została zbudowana na przełomie XIV/XV w. z licowanej cegły, w wiązaniu gotyckim o pow. 33,4 m² i 567,8 m³ kubatury. Budowlę stanowią dwa cylindry o jednakowej wysokości. Dolny, szerszy posiada w górnej części lico w przeważającej mierze wymienione i uzupełnione. Zwieńczeniem wieży jest dach w kształcie stożka. Po przebudowie w 2007 r. wieża posiada balkon widokowy.

Pozostałości miejskich murów obronnych – obwarowania, których budowę rozpoczęto pod koniec XIII w. i kontynuowano je w XIV. Owalna linia murów obronnych otaczała dawniej obszar Starego Miasta. Mury o długości 650 m i rozpiętości od 200 do 350 m miejscami osiągały 5 m wysokości, wzmocnione wałem ziemnym oraz fosą. W XIX w., kiedy średniowieczne fortyfikacje stały się nieprzydatne – rozpoczęto ich rozbiórkę. Obecnie z murów tych, pozostały niewielkie fragmenty. Praktycznie odcinki muru o pełnym profilu zachowały się tylko pomiędzy ul. Wałową, Górską a Niepodległości i niepełnym – wzdłuż biegu rzeki Regi aż do mostka dla pieszych i dalej do młyna i fragmentami przy ul. Wałowej.

Inne budynki i budowle

- Zespół zabudowy młyna, tj. młyna zbożowego z poł. XIX w. przebudowanego po 1920 r. Do 1974 r. był napędzany turbiną wodną. Do zespołu należą magazyn zbożowy z II poł. XIX w. (przebudowany na przełomie lat 20/30. XX w.) oraz dom młynarza z początku XX w. (ul. Młyńska 1);